

Jólafríðurin kom- in í Eysturoynna

SVEINUR TRÓNDARSON

Tað er lítið nýtt at frætta av lögrelgustøðini úr Run-avík eftir vikuskiftið.

Støðleiðarin sigur, at farna vikuskiftið var fríðarligt, og at vit gott kunnu siga, at jólafríðurin hevur lagt seg yvir oynna.

– Her er einki hent av nøkrum slag, og tað er ikki so galið tá hugsað verður um, at vit fara inn í jóla-

vikuna, sigur Jógván Ósá, sýslumaður í Eysturoynni.

Sjálvur hevur hann eisini eina frágreiðing um hví tað varð so fríðarligt um vikuskiftið, og hana sigur hann vera, at tað var tí, at dansurin, sum ætlanin var at hava á Kambsdali um vikuskiftið varð avlýstur.

– Her var so nógv jarðrok at tað var sera skil-agott av teimum at avlýsa, sigur Jógván Ósá.

Speglini brotin av bilum

Ótargar hava bortið speglini av bil-um á Noregsvegnum um vikuskiftið

SVEINUR TRÓNDARSON

Eins og í flestu øðrum støðum, hevði lögreglan í Havn eitt fríðarligt vikuskiftið hesuferð.

Sum vera mann ferðast nakað væl fleiri fólk í Havnargøtum um vikuskiftið enn í øðrum støð-um kring landið, men tey flestu høvdu ikki nakað ónt í kvittanum.

Hetta kann kortini ikki sigast um øll, tí tíðliga seinnapartin leygardagin varð onkur varugur við, at ótargar høvdu verið upp á spel á Noregsvegnum.

Har høvdu teir skrátt speglini av fleiri bilum, sum stóðu parkeraðir fram við vegnum.

Vinna ikki upp hús

Men tað vóru ikki øll, sum gjørdur hverk, verri enn so.

Tey allarflestu skikkaðu sær væl, men tað vóru eisini nøkur, sum vóru so »troytt«, at tey ikki vunnu upp hús.

Nøkur teirra sovnaðu heilt einfalt við vegin, meðan onnur ikki kláraðu at ganga orsakað av at tey høvdu fingið ov nógv inn-anborða og tí, at tað var so serliga hált í býnum leygarkvöldið.

Nógv virkseimi á flogvøllinum

SVEINUR TRÓNDARSON

Lögreglan í Vágum sigur eins og hinar støðirnar, at hon ikki hevur havt tað stóra at takast við tá tað kemur til herverk og líknandi.

– Tað hevur verið púra fríðarligt í so máta, sigur vaktavandi á støðini í Miðvági, men leggur hann

afturat, at teir hava ríkiligt at takast við á annan hátt.

– Vit eru jú á flogvøllinum hvønn dag og í hesum mánaðinum, nú øll skulu heim til jóla, hava vit havt úr at gera. Eg haldi ikki at tað nakrantíð hevur verið so stórt virkseimi um flogvøllin, sigur vaktavandi á støðini í Miðvági.

Húsini brunnu í grund

Sethúsini hjá einum ungum pari í Vági brunnu í grund um vikuskiftið. Eingin fólkaskaði stóðst av óhappinum, men einki sprek slapp undan loganum

SVEINUR TRÓNDARSON

»Slíkt hendir altíð um jól-tíðir« plagar at verða tikið til um hesa tíðina, og seinastu vikuna hava vit so ruddiliga fingið staðfest, at so er.

Klokkan var beint fyri hálvgun tólv fríggjakvöldið, at lögreglan fekk boðini um, at eldur var í einum sethúsum í Vági.

Boð vórðu send slökkilið-num í Vági, sum fór á staðið alt fyrri eitt, men har var einki at gera.

Eldurin hevði longu fingið fastatökur á húsunum, og tí var næstan bara at hyggja at hjá slökkiliðsmönnum.

– Tað var púra vónleyst at sleppa fram at slökka, sigur Bunyan Midjord, sum er leiðari fyri slökkiliðnum í Vági.

Hann sigur, at tað stóð alt í ljósum logað tá teir komu á staðið, og at tað var ikki hugsingur um hjá teimum at fara innar.

– Onkur royndi at opna

hurðina, men tað var ikki at bjóða til. Flammurnar kastadust út gjøgnum dyrnar tá tær fóru upp, sigur hann og leggur afturat, at eldurin brann undir takskeggjanum eisini, so har var einki at gera.

Lítið trýst á

Tað hevur sum kunnugt verið heldur kaldligt kring landið í seinastuni, og í Vági hava teir merkt kuld-an.

Tað ljóðaði eftir eldsbrun-an, at tað var so kalt, at vatnið í brandkranunum í býnum var fryst, men hesum visir Bunyan Midjord aftur.

– Tað var heldur lítið trýst á vatninum, men tað er tí, at tað í løtuni kemur lítið vatn í Tormansá, og tað er sjálvsagt tí, at tað er so kalt, men tað hevði so avgjørt onga ávirkan á slökkkingina, sigur hann.

Bunyan greiðir frá, at tann sum varnaðist eldin, at tað brann upp gjøgnum gólvið og tá var longu ov

seint.

Helst oljufýrið

Bunyan Midjord greiðir okkum frá, at eldurin eftir øllum at døma er byrjaður í oljufýrinum.

– Tann, sum varnaðist eldin, at tað brann um oljufýrið, og tað ljóðar sannlíkt at eldurin er byrjaður har. Hann er í hvussu er ikki byrjaður aðrastaðni í kjallaranum, sigur hann.

Um so er, er orsøkin uttan iva skammlop í oljufýrinum.

Tó ber illa til at siga við vissum um so er, ella ikki, leggur Bunyan afturat, tí øll yvirtromin er dottin niður í kjallaran.

Tað er annars ikki so long tíð fráliðin at núverandi eig-ararnir keyptu húsini.

Tey hava átt húsini í minni enn eitt ár, og hava umvælt tey. Nógvar broytingar eru gjørdar, og tí lá

nógvil tilfar í kjallaranum, sum hevur givið eldinum meira at halda í enn gott var.

Lá tilfarið ikki inni, so lá tað og sløgdist í túninum við vanda fyrri at fúka burtur og gera skaða á onnur.

Annars eldsbrunin í hesi vikuni

Annars sigur Bunyan Midjord, at hetta var annar eldsbrunin í Suðuroynni í hesi vikuni.

Fyrr í seinastu viku varð boðað frá eldsbruna í Sumba, men tibetur spældi tann eldsbrunin betri av enn hesin seinasti.

– Tað var eldur í einum køki, men tað eydnaðist at slökka áðrenn hann av álvara festi í. Men roykskaðin er sjálvandi altíð stórur, sigur Bunyan Midjord.

Hann sigur annars fyri Sosialinum, at slökkiliðið í Vági er væl fyrri. Tíggju menn eru knýttir at liðnum, og útgerðin teir brúka eru í lagið.

So er bara at vóna, at teir ikki hava tørv á at taka útgerðina fram aftur enn á sinni

Royna at endurhýsa teimum sum skjótast

– Hava tey eina pakkatrygging hava vit skyldu til at endurhýsa teimum so skjótt sum tilber, sigur Mads Guttesen, deildarleiðari á Skaðadeildini á Brunatryggingini

SVEINUR TRÓNDARSON

Eldur er altíð vána gestur at fáa inn á gátt, og tað eru tey fægstu sum gloyma at hann hevur verið har.

Men tað ber til at tryggja seg ímóti skaða, og vit hava spurt Mads Guttesen um hvørjar skyldur eitt tryggingarfel-ag hevur tá eina hús brenna.

Eftir at hava sagt okkum, at hann ikki kann úttala seg um eina serstaka sak, sigur Mads, at teirra tryggingar-felag hevur skyldu til at endurhýsa teimum sum hava verið fyrri til vanlukku-liga tilburði.

– Vit hjálpa teimum í eitt nýtt fyribilsheim, og tað gera vit so skjótt sum yv-irhøvar tilber, samstundis, sum vit beinanvegin fara undir at gera til at byggja

húsini upp aftur, men vit mugu sjálfandi minnst til, at tað eru nógvir lutir, sum ikki kunnu finnast fram aftur og tað fáa vit tíverri einki gjørt nakað við, sigur Mads Guttesen.

Nú er tað so stutt undan jólum, so nú eru sikkurt nógvar gávur farnar fyri skeytið, hjálpir tryggingin eisini við tí?

– Nei, ikki serstakt, men av tí at tey flestu hava

innbúgvstrygging, so fellur tað innanfyri hetta, sigur Mads og visir á, at tey í hvørjum einstøkum føri royna at gera so skjótt av sum gjørligt.

– Men tað gevur teimum ikki húsini aftur, og tey fáa heldur ikki minni aftur, tíverri, sigur Mads Guttesen at enda.

Skilaleys parkering í kavanum

SVEINUR TRÓNDARSON

Suni Vinther, støðleiðari í Havn sigur, at teir hava fingið eina rúgvu av fráboðanum um skilaleysa parkering.

– Nú kavin er komin, eru fólk vorðin serliga dovin, og tey tíma als ikki at ganga um tey kunnu sleppa at seta bilin frá sær beint við

trappusteinin. Tíverri ger hetta øðrum ónáðir, og tað er ikki rætt, sigur Sóni Vinther.

Hann visir á, at nú kavin er komin er plássíð at ferðast í enn minni enn tað var, og tí eiga fólk at ansa sær hvar tey seta bilarnar.

